RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 80.973 van 15 juni 1999
in de zaak A. 47.519/XII-437.

In zake : Harry RAES,
wonende te LEEST,
Keepstraat 7

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering.

Tussenkomende partijen :

1. Egied ROSSIAU,
   wonende te MECHELEN,
   Elf-novemberstraat 18,
2. Frieda MINNE,
   wonende te GENTBRUGGE
   De Saedeleerstraat 5,
3. Marijke SMET,
   wonende te WOMMELGEM,
   Wikenstraat 28,
4. Johan VEREECKE,
   wonende te GENT,
   Zwijnaardsesteenweg 584,
5. Claude LAMMENS,
   wonende te BRUSSEL,
   Koekelberglaan 31.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Harry RAES op 6 juli 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :

"1. het besluit genomen door de Vlaamse Executieve op 6 mei 1992 -op voorstel van de Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken- waarbij aan de hierna vermelde personen een brevet inzake geschiktheid voor het uitoefenen van de functie van vormingsdirecteur werd toegekend : Frieda MINNE - Marijke SMET - Gerda VAN DER PLAS - Johan VEREECKE - Claude LAMMENS - Egied ROSSIAU.

2. het daarmee samenhangend besluit genomen door de Vlaamse Executieve op 27 mei 1992 -op voorstel van de Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken- waarbij de aanwijzing van de volgende ambtenaren tot opdrachthouder voor de periode van 1 juni 1992 tot 31 mei 1995 bij het Bestuur Vorming van de Administratie Vorming, Personeels- en Organisatieontwikkeling in het Departement Algemene Zaken en Financiën bekrachtigd wordt : Johan VEREECKE - Marijke SMET - Egied ROSSIAU.
3. de impliciete weigering om verzoeker een brevet inzake geschiktheid voor het uitoefenen van de functie van vormingsdirecteur toe te kennen";

Gelet op het arrest nr. 40.149 van 27 augustus 1992 waarbij de vordering tot schorsing wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 7 april 1993;

Gelet op de beschikking van 9 april 1993 die de tussenkomst van Egied ROSSIAU toelaat;

Gezien de verzoekschriften tot tussenkomst van 8 en 9 april 1993;

Gelet op de beschikking van 11 mei 1993 die de tussenkomsten van Frieda MINNE, Marijke SMET, Johan VEREECKE en Claude LAMMENS toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memories van de tussenkomende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op het arrest nr. 70.218 van 16 december 1997 waarbij de debatten worden heropend en het door de auditeur-generaal daartoe aangewezen lid van het auditoraat wordt belast met het onderzoek van de vraag of, inachtgenomen de exceptie die de verwerende partij in haar laatste memorie opwerpt, verzoeker nog belang heeft bij of nog belangstelling vertoont voor zijn beroep;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 5 mei 1998 die de neerlegging ter griffie van het aanvullend verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het aanvullend verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 4 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 april 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is adjunct-adviseur hoofd van dienst bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs.

1.2. Op 6 november 1991 doet de secretaris-generaal van voormeld departement een oproep tot de vastbenoemde ambtenaren van rang 10, 11 en 12 die zich kandidaat wensen te stellen voor de opleiding voor het behalen van het geschiktheidsbrevet van vormingsdirecteur.

Krachtens artikel 3, § 3, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1991 tot vaststelling van het statuut van de opdrachthouders bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is het bezit van genoemd brevet vereist voor de opdrachthouders die aangewezen worden voor het bestuur Vorming, evenals voor de opdrachthouder die in de staf Beleid belast wordt met vormingstaken.

1.3. Op 1 februari 1992 sluit het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap met de v.z.w. Interuniversitair Instituut voor Vorming en Ontwikkeling (IIVO) een overeenkomst met het oog op de organisatie van een "opleidingsprogramma voor opdrachthouders vorming". Blijkens artikel 2 van de overeenkomst moet het IIVO "na het verstrijken van de sessie een schriftelijke beoordeling uitbrengen per deelnemer".

1.4. Verzoeker neemt samen met veertien andere kandidaten deel aan het opleidingsprogramma.

1.5. Op 17 maart 1992 brengt het IIVO aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een "eindverslag" uit, dat onder meer een "voorgestelde volgorde voor de kandidaten opdrachthouders" vermeldt. De kandidaten worden ingedeeld in vier groepen, nl.

- "geschikt als opdrachthouder vorming";
- "geschikt mits de nodige coaching";
- "ernstige risico's om geschiktheidsbrevet toe te kennen";
- "ongeschikt".

Verzoeker wordt in de derde groep ingedeeld. Bij het verslag is een vertrouwelijke bijlage gevoegd die de "individuele beoordelingsrapporten van de kandidaat-opdrachthouders" bevat.

1.6. In een niet gedateerde nota stelt de leidend ambtenaar van de administratie Vorming, Personeels- en Organisatieontwikkeling voor het voorstel van het IIVO onverkort over te nemen.

1.7. Op 6 mei 1992 beslist de Vlaamse Executieve, "na kennis te hebben genomen van het eindverslag en de individuele evaluaties opgesteld door het trainingsteam van het Interuniversitair Instituut voor Vorming en Ontwikkeling" en overeenkomstig dat verslag van het IIVO, het brevet toe te kennen aan Frieda MINNE, Marijke SMET, Gerda VAN DER PLAS, Johan VEREECKE, Claude LAMMENS en Egied ROSSIAU.

De vijf eerstgenoemden werden door het IIVO in de eerste groep gerangschikt, de laatstgenoemde in de tweede groep.

1.8. Bij besluiten van 18 mei 1992 van de secretaris-generaal van het departement Algemene Zaken en Financiën worden Johan VEREECKE, Marijke SMET en

Egied ROSSIAU aangewezen als opdrachthouder bij het bestuur Vorming van de administratie Vorming, Personeels- en Organisatieontwikkeling in genoemd departement voor de periode van 1 juni 1992 tot 31 mei 1995.

De Vlaamse Executieve bekrachtigt deze aanwijzingen op 27 mei 1992;

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Beroepstermijn.

2.1.1. Overwegende dat de eerste, vierde en vijfde tussenkomende partijen opwerpen dat het vernietigingsberoep te laat werd ingediend, omdat dit enkel elementen omvat die de opleiding en de evaluatie van de kandidaten betreffen en deze elementen reeds tijdens de opleiding en ten laatste op 3 maart 1992, d.i. de laatste dag van de opleiding, gekend waren;

2.1.2. Overwegende dat het beroep tot nietigverklaring van de besluiten van de Vlaamse Executieve van 6 en 27 mei 1992 binnen de voorgeschreven termijn van zestig dagen werd ingediend; dat het verzoeker vrijstaat om als annulatiemiddelen tegen die besluiten onregelmatigheden op te werpen die zich bij de voorbereiding van die besluiten - dus onder meer bij de opleiding en de evaluatie van de kandidaten - zouden hebben voorgedaan; dat het overigens onjuist is dat verzoeker enkel de opleiding en de evaluatie van de kandidaten betwist; dat de exceptie wordt verworpen;

2.2. Samenhang.

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij en de eerste, vierde en vijfde tussenkomende partijen opwerpen dat tussen het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 mei 1992 houdende de toekenning van de geschiktheids-brevetten, enerzijds, en het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 mei 1992 houdende bekrachtiging van de aanwijzing van de opdrachthouders, anderzijds, geen samenhang bestaat zodat de vernietiging ervan niet in één verzoekschrift kan worden gevorderd;

2.2.2. Overwegende dat artikel 3, § 3, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1991 tot vaststelling van het statuut van de opdrachthouders bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, luidt als volgt :

> "De opdrachthouders bedoeld in artikel 1, § 1, die aangewezen worden voor het bestuur vorming, evenals de opdrachthouder bedoeld in artikel 1, § 2, die in de staf beleid belast wordt met vormingstaken, dienen houder te zijn van het geschiktheidsbrevet van vormingsdirecteur zoals voorzien in het statuut dat van toepassing is op het personeel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.";

Overwegende dat uit die bepaling volgt dat het verkrijgen van het geschiktheidsbrevet van vormingsdirecteur een noodzakelijke voorwaarde is om in één van de beoogde betrekkingen van opdrachthouder te worden aangewezen; dat derhalve tussen het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 mei 1992 waarbij aan zes ambtenaren een geschiktheidsbrevet van vormingsdirecteur werd toegekend en het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 mei 1992 waarbij de aanwijzing tot opdrachthouder van drie onder hen werd bekrachtigd, een duidelijke samenhang bestaat; dat de nietigverklaring van die besluiten derhalve in één verzoekschrift gevorderd kan worden;

2.3. Voorwerp.

Overwegende, ambtshalve, dat de vordering niet tot een nuttig effect kan leiden in zoverre zij gericht is op de expliciete vernietiging van de impliciete weigering om verzoeker een brevet inzake geschiktheid voor het uitoefenen van de functie van vormingsdirecteur toe te kennen; dat verzoeker immers niet aantoont dat op de overheid een rechtsplicht rust om hem dat brevet toe te kennen; dat indien het besluit van 6 mei 1992 wordt vernietigd, de overheid opnieuw zal moeten oordelen wie voor een brevet in aanmerking komt en dat dit in de gegeven omstandigheden volstaat om de weg naar rechtsherstel te openen;

2.4. Belang.

2.4.1.1. Overwegende dat de verwerende partij en de eerste, vierde en vijfde tussenkomende partijen vooreerst verzoekers belang betwisten om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 mei 1992 waarbij aan zes van de vijftien kandidaten die het opleidingsprogramma hebben gevolgd een brevet van geschiktheid wordt toegekend;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het feit dat aan andere ambtenaren een geschiktheidsbrevet wordt toegekend niet meebrengt dat verzoekers rechtspositie verandert en dat alleen het feit dat aan hem zulk brevet niet wordt toegekend het ontvankelijk voorwerp kan vormen van zijn annulatieberoep; dat zij van oordeel is dat dit des te meer het geval is omdat het aantal af te leveren brevetten geenszins beperkt was, zodat alle tot de opleiding toegelaten kandidaten in principe in aanmerking konden komen om zulk een brevet te verwerven;

Overwegende dat de tussenkomende partijen het volgende uiteenzetten : aangezien het aantal toe te kennen brevetten niet gelimiteerd was, zal een nietigverklaring van het betwiste besluit niet automatisch tot gevolg hebben dat verzoeker het brevet zal of kan worden toegekend; nergens is bepaald dat de toekenning van het brevet aan de kandidaten geschiedt met hetzelfde besluit; de mogelijkheid bestaat dat aan verzoeker, indien hij voldoet aan de door het bestuur gestelde criteria, met een toekomstig besluit van de Vlaamse Executieve, het brevet alsnog toegekend wordt zonder dat het betwiste besluit van 6 mei 1992 nietig verklaard wordt; een vernietiging van het betwiste besluit zal niet tot gevolg hebben dat verzoeker statutair in aanmerking komt voor de aanwijzing tot opdrachthouder voor vorming;

2.4.1.2. Overwegende dat krachtens artikel 3, § 3, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1991 tot vaststelling van het statuut van de opdrachthouders bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap enkel ambtenaren die het geschiktheidsbrevet van vormingsdirecteur hebben behaald in aanmerking komen om tot opdrachthouder te worden aangewezen in het bestuur Vorming of tot opdrachthouder in de staf Beleid, belast met vormingstaken; dat door het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 mei 1992 aan zes ambtenaren het geschiktheidsbrevet werd toegekend en dit brevet impliciet aan verzoeker werd geweigerd, zodat hij, in tegenstelling tot de zes andere ambtenaren, niet in aanmerking komt om voor één van de voormelde betrekkingen van opdrachthouder te worden aangewezen en hij de daaraan verbonden voordelen - onder meer een hoger salaris - moet missen; dat teneinde zijn kansen te vrijwaren om voor één van de vermelde betrekkingen van opdrachthouder te worden aangewezen, verzoeker er belang bij heeft dat niet enkel de weigering om hem het geschiktheidsbrevet toe te kennen wordt vernietigd, maar ook de beslissing waarbij aan andere kandidaten een geschiktheidsbrevet

wordt toegekend; dat om dezelfde reden verzoeker er belang bij heeft de vernietiging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 mei 1992 te vorderen waarbij de aanwijzing van drie opdrachthouders bekrachtigd wordt;

2.4.2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat verzoeker geen belang heeft bij de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 mei 1992 waarbij de aanwijzing van drie opdrachthouders bekrachtigd wordt, aangezien hij nagelaten heeft de nietigverklaring te vorderen van de besluiten van 18 mei 1992 van de secretaris-generaal waarbij de opdrachthouders worden aangewezen;

2.4.2.2. Overwegende dat artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1991 tot vaststelling van het statuut van de opdrachthouders bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, luidt als volgt :

> "De coördinatoren en opdrachthouders bedoeld in artikel 1 worden aangewezen door de secretaris-generaal van het betrokken departement. De beslissing tot aanwijzing omvat de omschrijving en de duur van de opdracht en de motivering van de aanwijzing. De aanwijzingen worden bekrachtigd door de Vlaamse Executieve op de voordracht van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve en de Gemeenschapsminister bevoegd voor het Openbaar Ambt.";

dat aangezien de aanwijzing van de opdrachthouders door de secretaris-generaal een voorbereidende handeling is die slechts rechtsgevolgen heeft wanneer zij door de Vlaamse regering bekrachtigd wordt, verzoeker de nietigverklaring kan vorderen van deze bekrachtiging, zonder dat hij eveneens de nietigverklaring moet vorderen van het besluit van de secretaris-generaal waarbij de opdrachthouders worden aangewezen;

2.4.3.1. Overwegende dat in haar laatste memorie de verwerende partij opwerpt dat "het belang van verzoeker,

zo het oorspronkelijk al bestond, te niet is gegaan"; dat dit volgens haar vooreerst het geval is omdat verzoeker geen beroep heeft ingesteld tegen het besluit van 23 december 1993 waarbij Frieda MINNE, Gerda VAN DER PLAS en Claude LAMMENS tot coördinator of opdrachthouder werden aangewezen, zodat hij geen belang heeft bij de vernietiging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 mei 1992, in zoverre door dit besluit aan voormelde ambtenaren een geschiktheidsbrevet wordt toegekend; dat zij voorts stelt dat het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1991 tot vaststelling van het statuut van de opdrachthouders bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, op basis waarvan de bestreden beslissingen genomen zijn, inmiddels is opgeheven door artikel II 48, 10˚, van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel (hierna : Vlaams personeelsstatuut) - met uitzondering van artikel 5 dat opgeheven is na het verstrijken van het op 1 januari 1994 lopende mandaat van de betrokken opdrachthouders; dat daar volgens de verwerende partij bij komt dat de Vlaamse regering bij besluit van 23 december 1993 de aanwijzing tot opdrachthouder heeft bekrachtigd, voor een periode van 1 januari 1994 tot 31 december 1995, van onder meer Marijke SMET en Johan VEREECKE, zodat laatstgenoemden hun mandaat niet meer uitoefenen ingevolge het door verzoeker bestreden besluit van 27 mei 1992; dat bij gebrek aan beroep tegen de beslissing van 23 december 1993, verzoeker volgens de verwerende partij evenmin nog belang heeft bij de vernietiging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 mei 1992, in zover aan Marijke SMET en Johan VEREECKE een geschiktheidsbrevet werd toegekend; dat de verwerende partij verder nog stelt dat, zo verzoeker initieel al belang zou hebben gehad bij de vernietiging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 mei 1992 waarbij de aanwijzing van Johan VEREECKE, Marijke SMET en Egied ROUSSIAU tot

opdrachthouder bekrachtigd werd, dit belang inmiddels te niet is gegaan, doordat de periode waarvoor deze aanwijzing werd verleend, namelijk van 1 juni 1992 tot 31 mei 1995, inmiddels verstreken is; dat de verwerende partij tenslotte aanvoert dat het reglementair kader voor de opdrachthouders door het besluit van de Vlaamse regering van 14 juli 1998 opnieuw fundamenteel gewijzigd werd waardoor het geschiktheidsbrevet inzake vorming "van generlei waarde" meer is zodat in geval van vernietiging de vraag rijst op welke wijze aan verzoeker nog rechtsherstel kan worden verschaft;

2.4.3.2. Overwegende dat verzoeker op vraag van het auditoraat bij brief van 12 maart 1998 bevestigd heeft nog steeds belangstelling te vertonen voor het beroep en ook nog steeds belang te hebben; dat hij daarvoor volgende argumenten aanbrengt :

- de bepalingen van het Vlaams personeelsstatuut aangaande het aanwijzen van opdrachthouders Vorming verschillen niet fundamenteel van de vroegere statutaire bepalingen voor het rijkspersoneel; het bezit van een geschiktheidsbrevet is een essentiële voorwaarde voor de aanwijzing tot opdrachthouder Vorming; bij een eventuele vernietiging van de bestreden beslissingen, inclusief de impliciete weigering om verzoeker een brevet toe te kennen, kan zonder probleem tot rechtsherstel worden overgegaan;
- sedert de sessie die door verzoeker in 1992 werd gevolgd werd merkwaardig genoeg geen enkele opleiding georganiseerd en geen enkel brevet toegekend; ondertussen kwamen verschillende plaatsen vrij en werden in een aantal gevallen opdrachthouders Vorming aangeduid die niet in het bezit zijn van bedoeld geschiktheidsbrevet; aan hen werd formeel een andere benaming toegekend - b.v. "verantwoordelijke vorming", of hen werd verbod opgelegd om de functiebenaming van "opdrachthouder vorming" te vermelden in enig officieel document; de morele last ten gevolge van het

niet toekennen van het brevet is derhalve vergroot, naast het feit dat verzoeker de geboden kansen op de daaruit voortvloeiende carrière en salarisvoordelen (thans A 144-VPS) verder moet missen:

- in een gelijkaardig geval - zie het arrest MERCKX, nr. 60.226, van 18 juni 1996 - werd in de loop van 1997 door de bevoegde administratie een begin gemaakt met het rechtsherstel als gevolg van het vernietigingsarrest van de Raad van State; uit de formulering van het probleem blijkt ten overvloede dat verzoeker groot belang heeft bij een vernietiging van de bestreden beslissingen;
- het belang van verzoeker blijft in elk geval behouden zelfs indien de verwerende partij later zou overgaan tot een wijziging van de desbetreffende regelgeving, bijvoorbeeld met als achterliggend motief om de verzoekende partij blijvend te benadelen; uit analoge rechtspraak van de Raad van State, waar rechtsherstel met terugwerkende kracht werd bevolen, blijkt dat het belang van verzoeker behouden blijft;

2.4.3.3. Overwegende dat verzoeker op afdoende wijze aantoont dat het Vlaams personeelsstatuut zijn belang om de vernietiging van de bestreden beslissing te vorderen niet verloren heeft doen gaan;

Overwegende dat artikel II 46 van het Vlaams personeelsstatuut bepaalt dat de coördinatoren en de departementale en interdepartementale opdrachthouders die aangesteld werden vóór 1 januari 1994, op basis van het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1991 tot vaststelling van het statuut van de opdrachthouders bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, hun mandaat kunnen voleindigen tot de datum waarvoor het was toegestaan zonder het te kunnen verlengen, onverminderd de toepassing van artikel 5 van voormeld besluit; dat door de besluiten van de Vlaamse regering van 21 december 1995 en 14 mei 1996 in voormeld artikel II 46 een tweede

lid werd toegevoegd, teneinde de mandaten van de coördinatoren en de departementale en interdepartementale opdrachthouders achtereenvolgens tot 31 maart 1996 en tot 31 maart 1997 te kunnen verlengen; dat volgens de beslissing van de Vlaamse regering van 23 december 1993, die als bijlage bij de laatste memorie van de verwerende partij is gevoegd, de geldingsduur van het bestaande geschiktheidsbrevet van vormingsambtenaren beperkt wordt tot 8 jaar vanaf de toekenningsdatum ervan, rekening houdend met de bepaling van artikel II 32, § 2, in fine van het Vlaams personeelsstatuut; dat het derhalve vast staat dat indien destijds aan verzoeker een geschiktheidsbrevet van vormingsdirecteur was toegekend, hij na de inwerkingtreding van het Vlaams personeelsstatuut, op basis van dit brevet, hetzij de functie van coördinator of van departementale of interdepartementale opdrachthouder verder had kunnen uitoefenen, hetzij voor een nieuw mandaat in dergelijke functie in aanmerking had kunnen komen;

Overwegende dat, wat meer bepaald het beroep tegen het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 mei 1992 betreft, de Raad van State in het door verzoeker aangehaald arrest MERCKX heeft geoordeeld "dat, om zijn kansen te vrijwaren om tot vormingsdirecteur te worden aangewezen, verzoeker er belang bij heeft dat hij zelf een geschiktheidsbrevet behaalt en dat dergelijk brevet niet op onregelmatige wijze aan andere kandidaten wordt toegekend", stelling die ook in deze zaak wordt bijgevallen; dat het dus niet noodzakelijk is dat de verzoeker, om het vereiste belang bij de vernietiging te kunnen doen gelden, eveneens de vernietiging vordert van de aanwijzingen tot opdrachthouder die ingevolge de toekenning van het geschiktheidsbrevet zijn verleend; dat dienvolgens het feit dat verzoeker de aanwijzing van sommige ambtenaren tot opdrachthouder - Frieda MINNE, Gerda VAN DER PLAS en Claude LAMMENS - of de hernieuwing van hun mandaat - Johan VEREECKE en Marijke SMET - niet

bestreden heeft, de ontvankelijkheid van het beroep tegen het voormeld besluit van 6 mei 1992 niet in de weg kan staan;

Overwegende dat, wat de ontvankelijkheid van het beroep tegen het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 mei 1992 betreft, dat het feit dat een bestuurshandeling met een beperkte geldingsduur haar uitwerking heeft gehad, niet volstaat om het vereiste belang bij het vernietigingsberoep verloren te doen gaan; dat uit niets immers blijkt dat de wetgever bestuurshandelingen met een beperkte geldingsduur uit de vernietigingsbevoegdheid van de Raad van State zou hebben gesloten; dat het beroep tegen het besluit van 27 mei 1992 derhalve, niettegenstaande het verstrijken van de periode waarvoor de aanwijzing tot opdrachthouder aan de betrokkenen werd verleend, nog steeds ontvankelijk is;

Overwegende, wat het probleem van het mogelijk rechtsherstel betreft, dat de verwerende partij in de gegeven omstandigheden bezwaarlijk de wijziging van haar eigen regeling kan inroepen als grondslag voor een exceptie van onontvankelijkheid; dat er immers niet valt in te zien waarom de verwerende partij, indien de in 1998 aangebrachte wijzigingen aan de regeling het rechtsherstel na een vernietigingsarrest in de weg staan, die regeling niet opnieuw zodanig zou kunnen aanpassen dat zij op loyale wijze aan het vernietigingsarrest uitvoering kan geven; dat daarbij ook in aanmerking moet worden genomen dat, zoals hiervoor reeds is aangestipt, in het Vlaams personeelsstatuut van 24 november 1993 een overgangsregeling werd opgenomen om de titularissen toe te staan hun lopend mandaat te "voleindigen tot de datum waarvoor het was toegestaan, zonder het te kunnen verlengen", terwijl naderhand artikel 46 II van het Vlaamse personeelsstatuut bij besluiten van 21 december 1995 en 14 mei 1996 zo is aangepast dat die mandaten toch telkens konden worden

verlengd; dat daarenboven bij besluit van 14 juli 1998 artikel 46 II, tweede lid, van het Vlaamse personeelsstatuut, met uitwerking vanaf 1 april 1997, opnieuw is gewijzigd zodat de lopende aanwijzingen worden verlengd "totdat de opdrachthouders aangesteld zijn overeenkomstig de (nieuwe) regeling"; dat de mogelijkheid van een nieuwe wijziging van de reglementering teneinde rechtsherstel mogelijk te maken niet a priori mag worden uitgesloten om op die basis aan verzoeker het belang te ontnemen; dat dit losstaat van de vaststelling dat het aan de verwerende partij toekomt te oordelen over de manier waarop na het vernietigingsarrest de rechtsorde zal worden hersteld en verzoeker rechtsherstel zal worden geboden;

2.4.4. Overwegende dat de exceptie van onontvankelijkheid moet worden verworpen.

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel aanvoert dat de Vlaamse Executieve onbevoegd was om de geschiktheidsbrevetten toe te kennen, aangezien krachtens artikel 48quinquies van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel de stagecommissie met het toekennen van geschiktheidsbrevetten is belast;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij van oordeel is dat uit artikel 48quinquies niet volgt dat de geschiktheidsbrevetten door de interdepartementale stagecommissie moeten worden toegekend, aangezien deze commissie een beroepsinstantie is voor wat betreft de toegang tot de opleiding; dat het volgens de verwerende partij, gelet op artikel 84 van het decreet van 21 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid, gelet op het onderscheid tussen de (nationale) vormingsdirecteur en de opdrachthouders belast met de vorming op

het vlak van de Vlaamse Gemeenschap en gelet op het niet aanwezig zijn van enige bevoegdheidsdelegatie, aan de Vlaamse Executieve toekwam om, als hoogste uitvoerend orgaan in de Vlaamse Gemeenschap, de bedoelde brevetten toe te kennen;

Overwegende dat de tussenkomende partijen dit standpunt bijtreden;

3.3.1. Overwegende dat artikel 87, § 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, tot aan de wijziging ervan door de bijzondere wet van 8 augustus 1988, luidde :

> "Onverminderd het bepaalde in deze afdeling, wordt het personeel onderworpen aan de wettelijke en statutaire regelen die van toepassing zijn op de in vast verband benoemde ambtenaren, het tijdelijk personeel, het hulppersoneel en het tijdelijk werkliedenpersoneel van het Rijk";

dat die bepaling door artikel 12, § 2, van voormelde wet van 8 augustus 1988 tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, door volgende bepaling werd vervangen :

> "Onverminderd § 4, stellen de Gemeenschappen en de Gewesten de regeling vast die betrekking heeft op het administratief en geldelijk statuut van hun vast, tijdelijk en hulppersoneel. Inzake de pensioenregeling is hun personeel onderworpen aan de wettelijke en statutaire regelen die van toepassing zijn op het vast, tijdelijk en hulppersoneel van het Rijk";

dat paragraaf vier van artikel 87 van genoemde wet van 8 augustus 1980, waarnaar in die bepaling wordt verwezen, luidt :

> "Een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, genomen na advies van de Executieven, wijst die algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van het Rijkspersoneel aan, welke van rechtswege van toepassing zullen zijn op het personeel van de Gemeenschappen en de Gewesten, evenals op het personeel van de publiekrechtelijke rechtspersonen die afhangen van de Gemeenschappen en de

Gewesten, met uitzondering van het personeel bedoeld in artikel 17 van de Grondwet";

dat krachtens artikel 18, § 3, tweede lid, van de wet van 8 augustus 1988 het nieuwe, door die wet vervangen artikel 87, § 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 in werking treedt op dezelfde datum als het koninklijk besluit bedoeld in het nieuwe artikel 87, § 4, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980;

3.3.2. Overwegende dat het koninklijk besluit van 22 november 1991 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de executieven en de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen werd vernietigd bij arrest nr. 47.689 van 31 mei 1994, zodat het moet worden geacht nooit te hebben bestaan; dat het koninklijk besluit van 26 september 1994 tot bepaling van de algemene principes van het administratief statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen en van de colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie, alsook de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen, dat in de plaats komt van voormeld koninklijk besluit van 22 november 1991, krachtens zijn artikel 73 en behoudens de in dat artikel vermelde uitzonderingen, in werking is getreden op 7 maart 1992;

3.3.3. Overwegende dat bijgevolg vanaf 7 maart 1992 de gemeenschappen en de gewesten bevoegd waren om eigen statutaire regelingen voor hun personeel uit te werken; dat echter de op dat ogenblik geldende statutaire bepalingen zijn blijven gelden tot ze door een eigen regeling werden vervangen; dat aldus, ten tijde van de bestreden beslissingen, de regeling opgenomen in artikel 48quinquies van het statuut van het rijkspersoneel van toepassing was voor het personeel van het ministerie van

de Vlaamse Gemeenschap; dat die bepaling, zoals ze is vervangen door het koninklijk besluit van 22 februari 1985, als volgt luidde :

"§ 1. In de ministeries die geen centrale vormingsdienst hebben georganiseerd wijst de secretaris-generaal of, wanneer er geen is, de door de minister gedelegeerde directeur-generaal, per taalrol een vormingsdirecteur aan onder de ambtenaren van rang 11 ten minste met een anciënniteit in het niveau 1 van ten minste vijf jaar.

De vormingsdirecteur wordt aangewezen voor een periode van vijf jaar die één maal kan hernieuwd worden.

§ 2. Voor zijn aanwijzing moet de vormingsdirecteur een geschiktheidsbrevet behalen, dat wordt afgeleverd na een vormingsperiode van ten minste tien dagen en waarvan de nadere regels worden bepaald door de directeur-generaal van de vorming.

In elk departement volgen ten hoogste vijf kandidaten per taalrol de bij het eerste lid bedoelde vormingsperiode. Zij worden aangewezen door de directieraad onder de ambtenaren van rang 11 ten minste die op hun laatste beoordelingsstaat de vermelding «zeer goed» hebben bekomen.

Enkel de ambtenaren wier kandidatuur door de directeur-generaal van de vorming in aanmerking werd genomen, kunnen aan de vormingsperiode deelnemen. Deze bepaalt de nadere regels voor de indiening van het kandidaatsdossier. De kandidaten wier deelneming aan de vormingsperiode werd geweigerd, kunnen, binnen de acht dagen na de kennisgeving van de beslissing, beroep indienen bij de interdepartementale stagecommissie. Deze zal binnen vijftien dagen uitspraak doen.

De interdepartementale stagecommissie aanvaardt de kandidaten inzonderheid op grond van de beoordeling die door de directeur-generaal van de vorming over de kandidaten werd verstrekt. Haar beslissing is met redenen omkleed.

§ 3. Benevens de bevoegdheden die hem door dit statuut uitdrukkelijk worden toegekend, heeft de vormingsdirecteur als opdracht :

1° de onthaal- en vormingsprogramma's uit te voeren;

2° de stagiairs te begeleiden en op hen toezicht te houden.

Hij mag met geen enkele andere opdracht worden belast, behalve inzake personeel en beheer.

§ 4. Tijdens de duur van zijn opdracht heeft de vormingsdirecteur die tot rang 12 of 11 behoort, de rang van adviseur. Hij verkrijgt ook de wedde van adviseur als hij nog niet ten minste een gelijke wedde geniet.

§ 5. Op verzoek van de minister tot wiens bevoegdheid het openbaar ambt behoort en met akkoord van de betrokken minister, kunnen de vormingsdirecteurs tijdelijk ter beschikking van de directeur-generaal van de vorming worden gesteld om deel te nemen aan bijkomende vervolmakende vormingsactiviteiten.";

3.3.4. Overwegende dat zoals de Raad van State reeds in het arrest SIMON, nr. 41.912, van 8 februari 1993, heeft gesteld, de interdepartementale stagecommissie krachtens artikel 48quinquies, § 2, laatste lid, bevoegd is om over de toekenning of de weigering van geschiktheidsbrevetten te oordelen;

3.3.5. Overwegende dat bij koninklijk besluit van 2 februari 1988 tot wijziging van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel voor de diensten van de Vlaamse Executieve een stagecommissie voor de stagiairs van niveau 1 is ingesteld; dat de Vlaamse Executieve trouwens reeds bij besluit van 19 september 1984 een stagecommissie van niveau 1 van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap had opgericht en artikel 2 van dit besluit bepaalt dat de in het statuut van het rijkspersoneel voorkomende benaming "interdepartementale stagecommissie" voor de Vlaamse Gemeenschap vervangen wordt door de benaming "stagecommissie voor niveau 1"; dat overeenkomstig deze besluiten het geschiktheidsbrevet van vormingsdirecteur derhalve, voor wat de personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap betreft, door deze stagecommissie diende te worden toegekend;

Overwegende dat de Vlaamse Executieve bijgevolg, toen de bestreden beslissingen zijn genomen, overeenkomstig de toen voor het personeel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap geldende statutaire bepalingen niet bevoegd was om het geschiktheidsbrevet van vormingsdirecteur toe te kennen; dat de personeelsleden aan wie door de Vlaamse Executieve een

geschiktheidsbrevet werd toegekend bijgevolg niet aan de voorwaarde voldeden om tot opdrachthouder bij het bestuur vorming te worden aangewezen; dat het tweede middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden :

- het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 mei 1992 waarbij aan Frieda MINNE, Marijke SMET, Gerda VAN DER PLAS, Johan VEREECKE, Claude LAMMENS en Egied ROSSIAU een brevet inzake geschiktheid voor het uitoefenen van de functie van vormings-directeur werd toegekend;
- het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 mei 1992 tot bekrachtiging van de aanwijzing van Johan VEREECKE, Marijke SMET en Egied ROSSIAU tot opdrachthouder bij het bestuur Vorming van de administratie Vorming, Personeels- en Organisatieontwikkeling in het departement Algemene Zaken en Financiën voor de periode van 1 juni 1992 tot 31 mei 1995.

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Vlaamse Gemeenschap.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op vijftienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor één vijfde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien juni 1900 negenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **J. DE BRABANDERE.**